

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.899 van 21 december 2012
in de zaak A. 207.360/XIV-34.719**

In zake : Abdelghani EL HAOUARI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Millen
kantoor houdend te 3730 Hoeselt
Tongersesteenweg 4 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld per faxbericht op 18 december 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 13 december 2012 van de gevangenisdirecteur van Hasselt waarbij de verzoeker de tuchtsanctie wordt opgelegd van twee weken individueel regime van 11 december 2012 tot 25 december 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 december 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Quadflieg, die loco advocaat Jürgen Millen verschijnt voor de verzoeker, en attaché Eva De Cock, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1 De verzoeker verblijft in de gevangenis van Hasselt.

3.2 Op 11 december 2012, om 15.00 uur, wordt er lastens de verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld, waarin het volgende wordt gesteld:

“Tazi Hamed had een discussie met El Haouari Abdelghani. Deze laatste trok daarop zijn trainingsvest uit en begon te vechten met Tazi.

De bijeen getropte menigte scheidde hen. Tazi heeft dan plaatsgenomen op een bank, een rondje gewandeld en dan opnieuw het conflict met El Haouari opgezocht. Na enkele slagen heeft El Haouari Tazi kunnen klemmen en hebben gedetineerden El Jattari Yassin en Ananou Abdekarim Tazi ook enkele rake klappen gegeven. Hierop heeft personeel de wandeling betreden en zijn de betrokkenen naar binnen gebracht. Tazi was hierbij weerspanning en wou aanvankelijk niet mee gaan.”

In een navolgend rapport aan de directeur, opgesteld diezelfde dag om 15.20 uur, wordt over de verzoeker het volgende gesteld:

“Bovenvermelde was betrokken in een vechtpartij tijdens de middagwandeling. Toen het personeel de betrokkenen v/d wandeling ging halen, ging deze gewillig mee. Hij wenste géén verzorging v/d medische dienst.”

Nog diezelfde dag wordt de verzoeker de voorlopige veiligheidsmaatregel “verplicht verblijf op cel” opgelegd.

3.3. Op 13 december 2012 vindt de tuchtrechtelijke hoorzitting plaats. Luidens het verslag van deze hoorzitting laat de verzoeker het volgende gelden:

“We waren met twee en we waren in fout. Hij had een wapen bij zich. We weten niet welk wapen het was. We hebben enkel gezien dat het iets was. Het is al lang bezig tussen ons, we hebben samen in een jeugdinstelling gezeten. De andere twee hebben er eigenlijk niets mee te maken, zij wilden eigenlijk alleen het wapen afnemen.”

De raadsman van de verzoeker laat luidens het voornoemde verslag nog gelden wat volgt:

“Het lijkt dat meneer Tazi hen met een scherp voorwerp heeft willen steken. Wanneer we de camerabeelden zouden zien, zou er op te zien zijn dat Tazi heeft willen aanvallen, dit blijkt ook uit de gescheurde kledij van mijn cliënt.”

3.4. Bij de bestreden beslissing van 13 december 2012 legt de gevangenisdirecteur de verzoeker de tuchtsanctie “2 weken individueel regime vanaf 11.12.2012 tem 25.12.2012 om 15u00” op, op grond van de volgende motieven:

“-aangezien betrokkene fysiek agressief is geweest naar een medege-detineerde
- aangezien agressie niet thuis hoort in de gevangenis”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4.1 Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

4.2 Het verzoekschrift bevat geen uiteenzetting van de uiterst dringende noodzakelijkheid, zijnde de eerste cumulatieve voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2. Bijgevolg heeft de verzoeker artikel 16, § 2, 7°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding van de Raad van State niet nageleefd en is het verzoekschrift onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 december 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

Stephan De Taeye